

Sygn. akt III AUz 232/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Maciej Piankowski (spr.)

Sędziowie: SA Barbara Mazur

SA Bożena Grubba

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2012 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy L. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek zażalenia R. G.

na postanowienie

Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 sierpnia 2012 r., sygn. akt VIII U 184/12

postanawia:

odrzucić zażalenie.

Sygn. akt III AUa 232/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie odwoławcze.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż w toku postępowania wnioskodawca zmarł, a zatem na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. postępowanie należało zawiesić.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła R. G., wnosząc o jego zmianę lub uchylenie i wskazując, iż nie posiada decyzji organu rentowego z dnia 30.12.2012 r. Podniosła także, iż ponosiła koszty związane z wyżywieniem, ubraniem i pogrzebem brata.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym.

Art. 373 zd. 1 k.p.c. stanowi natomiast, iż sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Zgodnie zaś z treścią art. 370 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Wnosząca zażalenie R. G. reprezentowała wnioskodawcę w niniejszym postępowaniu jako jego opiekun prawny. Jak ustalono, L. P. zmarł w dniu 30 maja 2012 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy jako przesłanki ustania z mocy prawa opieki nad ubezwłasnowolnionym całkowicie wymienia wprawdzie tylko uchylenie ubezwłasnowolnienia oraz zmianę ubezwłasnowolnienia całkowitego na częściowe, jednak oczywistym powinno być, że także śmierć ubezwłasnowolnionego powoduje z mocy prawa ustanie opieki nad nim (por. Marek Andrzejewski, Komentarz do art. 177 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, Lex). Celem ustanowienia opieki jest bowiem ochrona interesów osoby niebędącej w stanie kierować swoim postępowaniem. Po śmierci tej osoby, nie zachodzi już potrzeba ochrony jej interesów, które stają się odtąd, w przypadku praw zbywalnych, co najwyżej interesami następców prawnych zmarłego.

Jak wynika z powyższego, w momencie wydania przez Sąd Okręgowy w dniu 31 sierpnia 2012 r. postanowienia o zawieszeniu postępowaniu R. G. nie była już opiekunem prawnym wnioskodawcy i nie reprezentowała go. Zgodnie zaś z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa, warunkiem dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia jest interes skarżącego w tym zaskarżeniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1997 r., III CKN 152/97, Lex nr 50615). Wprawdzie tzw. gravamen może dotyczyć nie tylko stron, ale także innych osób, jak np. świadka czy biegłego, jednakże nie może być o nim mowa w przypadku byłego opiekuna prawnego w sytuacji zawieszenia postępowania w sprawie o rentę rodzinną.

Wskazać także należy, iż zgodnie z treścią art. 180 § 1 pkt 1 k.p.c., w razie śmierci strony sąd postanowi podjąć postępowanie z urzędu z chwilą zgłoszenia się lub wskazania następców prawnych zmarłego. Niemniej jednak, w przypadku świadczeń z ubezpieczenia społecznego zastosowanie znajduje inna norma, a mianowicie instytucja prawa do niezrealizowanego świadczenia, uregulowana w art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z ust. 2 wskazanego przepisu, osoby wymienione w ust. 1, mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła. Jak wynika z powyższego, jeśli R. R. znajduje się w kręgu osób wskazanych w art. 136 ustawy, ma ona prawo w terminie określonym w ust. 3 przystąpić do postępowania, ale już nie jako osoba reprezentująca wnioskodawcę, lecz jako strona postępowania o niezrealizowane świadczenie.

Reasumując, wobec braku legitymacji R. G. do zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 sierpnia 2012 r., zażalenie należało uznać za niedopuszczalne. Na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c., Sąd Apelacyjny postanowił zatem jak w sentencji.